

Oleksy, Czesław

Symposium na temat życia i działalności Stefana Kardynała Wyszyńskiego

Studia Teologiczne 1, 326-327

1983

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

profesorów Wydziału Teologicznego i Seminarium, budynku seminaryjnego przy ul. Słonimskiej 8, ks. Czesława Falkowskiego — ostatniego dziekana Wydziału Teologicznego w Białymstoku, ks. Michała Sopoćki. Bardzo wymowne było zdjęcie ukazujące ruiny Białegostoku po wojnie oraz fotografia humorystycznego ujęcia kleryków wileńskich w Rzymie, dokąd udali się z Niemiec, po wyzwoleniu przez wojska alianckie.

15-ta plansza była pewnego rodzaju samochwalstwem — prezentowała konsekracje biskupie profesorów i absolwentów Seminarium w okresie białostockim. Było ich 9. Ostatnie 4 (bpa Adama Sawickiego, bpa Henryka Gulbinowicza, bpa Edwarda Kisiela i bpa Edwarda Ozorowskiego) udokumentowane były odpowiednimi zdjęciami.

Plansza 16-ta ilustrowała życie seminaryjne: neoprezbiterzy z 1961 r. z bpem rektorem Władysławem Suszyńskim, wicerektorem ks. Antonim Cichońskim i prefektem ks. Józefem Czerniawskim, święcenia diakonskie z 1972 r., pogrzeb ks. prof. Władysława Rusznickiego, jubileusz 50-lecia kapłaństwa ks. prof. Mieczysława Paskiewicza, oraz zdjęcia z imprez kulturalno-rozrywkowych.

Na 17-ej planszy zaprezentowano udział Seminarium w życiu archidiecezji (w uroczystych momentach): uroczystości millenijne w Białymstoku, poświęcenie przez kard. Karola Wojtyłę, obecnego Ojca św. Jana Pawła II, kaplicy Matki Boskiej Ostrobramskiej w 1977 r., koronacja obrazu Matki Boskiej w Różanymstoku i zjazd paschalny kapłanów i katechetów w Seminarium w 1982 r.

Ostatnia plansza ukazywała teraźniejszość Seminarium: budynki przy ul. Warszawskiej i Orzeszkowej, grupowe zdjęcie profesorów i alumnów z 1982 r. oraz fotografie ukazujące aktualny stan budowy internatu seminaryjnego.

Trzeba dodać, że plansze zawierały odpowiednie napisy, które krótko opowiadały o najważniejszych momentach z dziejów Seminarium i wyjaśniały prezentowane fotografie.

SYMPOZJUM NA TEMAT ŻYCIA I DZIAŁALNOŚCI STEFANA KARDYNAŁA WYSZYŃSKIEGO

W dniu 24 III 1983 r. odbyło się w Wyższym Seminarium Duchownych w Łomży symposium poświęcone życiu i działalności Stefana Kardynała Wyszyńskiego. Zostało ono przygotowane przez alumnów II-go roku studiów pod kierownictwem ks. prof. Józefa M. Dołęgi. W symposium udział wzięli: alumni całego seminarium na czele z ks. bpem Edwardem Samsel i v-ce rektorem Janem Sołowianiukiem.

Otwarcia symposium dokonał Ks. Biskup E. Samsel, witając wszystkich uczestników, życzył im pomyślnych obrad wokół niezapomnianej postaci ks. Stefana Kardynała Wyszyńskiego. Wprowadzenie do symposium wygłosił ks. Józef M. Dołęga, który podkreślił znaczenie działalności zmarłego Kardynała i Prymasa w życiu Kościoła Katolickiego w Polsce.

Przedstawione tematy przez alumnów były następujące:

1. Szkic biograficzny (Z. Żebrowski i J. Jurczykowski);
2. Matka Boża w życiu Stefana Kardynała Wyszyńskiego (J. Krupka, A. Nieciecki, W. Heromiński, Z. Smoktunowicz);
3. Stefan Kardynał Wyszyński o modlitwie (L. Kamiński);
4. Problem cierpienia w życiu Prymasa Polski (R. Sutkowski);
5. Teoria i praktyka Ślubów Jasnogórskich (W. Krzywiński, J. Stefaniak, J. Wiszniewski);
6. Antropologiczne ujęcie pracy (W. Gutowski);
7. Teologiczne ujęcie pracy (M. Gudan);

8. Idea trzeźwości w życiu i działalności Stefana Kardynała Wyszyńskiego (R. Żebrowski);
9. Troska o uczelnie katolickie (A. Chilicki, W. Bączek, T. Potera);
10. Troska o rozwój badań teologicznych w Polsce (T. Bratnik, J. Brzósko);
11. Stefan Kardynał Wyszyński — obrońca praw człowieka, Kościoła, Narodu (W. Antonowicz, M. Krupa, S. Wardaszka);
12. Bibliografia prac Stefana Kardynała Wyszyńskiego wydrukowanych w latach 1926—1982 (J. Kukowski, J. Olszewski);
13. Bibliografia prac o Stefanie Kardynale Wyszyńskim (J. Kapusta, T. Gers).

Po odczytach odbyła się żywa dyskusja wokół życia, działalności i twórczości Stefana Kardynała Wyszyńskiego. Uczestnicy sympozjum mogli zapoznać się z wystawą książek Stefana Kardynała Wyszyńskiego oraz publikacjami o Nim. Materiały z sympozjum są dostępne w Czytelnni WSD w Łomży.

Ks. Czesław Oleksy

NOWY PODRĘCZNIK PATROLOGII

(Uwagi na marginesie książki: G. Peters, *Lires les pères de l'Eglise. Cours de patrologie*, Desclée de Brouwer 1981 ss. 786).

W 1981 r. w wydawnictwie *Desclée de Brouwer* ukazał się podręcznik patrologii pióra siostry benedyktynki Gabrieli Peters z przedmową znakomitego znawcy literatury starochrześcijańskiej A. G. Hammana. Nazwisko Hammana jest wystarczającym gwarantem dzieła. Jest on zresztą dobrze znany polskim czytelnikom z *Portretów ojców Kościoła* (Warszawa 1978) i innych publikacji w naszym języku. I rzeczywiście, przypuszczenie tu nie zawodzi. Książka zawiera wiele cennego materiału, opracowanego fachowo, dobranego ze smakiem i metodycznie uporządkowanego.

Autorce przyświecał skromny cel: dostarczyć podstawowych wiadomości o ojcach Kościoła, przytoczyć najcelniejsze ich myśli, zacytować najciekawsze o nich opinie. Z zadania tego — trzeba przyznać — wywiązała się nadobficie. Książka może być podręcznikiem nie tylko dla zakonnic, dla których w różnych miejscach i w różnym czasie prowadziła wykłady, lecz także dla alumnów seminariów duchownych, studentów fakultetów teologicznych, a nawet ludzi świeckich nie profesjonalistów, których ciekawi starożytność chrześcijańska.

Składa się ona z przedmowy, wprowadzenia do patrologii i trzech części: ojcowie apostołscy, ojcowie przedniejszy i ojcowie poniejszy. Część pierwsza zawiera omówienie historii składu apostołskiego oraz życia, pism i nauki Klemensa Rzymskiego, Ignacego Antiocheńskiego, Polikarpa ze Szmyrny, Papiasza z Hierapolis, tudzież utworów anonimowych, jak *Ody Salomona*, *Didache*, *List Pseudo-Barnaby* i *Pasterz Hermasa*. W części drugiej znaleźli się: apologety greccy (Justyn, Atenagoras i autor Listu do Diogneta), Ireneusz, pisarze zachodni (Tertulian, Hipolit Rzymski, Cyprian z Kartaginy) i pisarze greccy ze Wschodu (Klemens Aleksandryjski i Orygenes). Do części trzeciej weszli: Atanazy Aleksandryjski i Hilary z Poitiers, ojcowie kapadoccy (Bazyli Wielki, Grzegorz z Nazjanzu i Grzegorz z Nyssy), inni ojcowie Kościoła wschodniego (Efrem Syryjczyk, Cyryl Jerozolimski, Jan Chryzostom, Cyryl Aleksandryjski) oraz ojcowie Kościoła łacińskiego (Ambroży z Mediolanu, Hieronim, Augustyn z Hippony, Leon Wielki i Grzegorz Wielki).

Omówienia ojców uwzględniają zwykle trzy momenty: ich życie, dzieła i naukę.